Göttingen UB. 4° philol. 125 g

Temperando prospicis ne aliquid
no tibi deest solo.
Verba hominis ad traium
quemlibet pdigum.

Quis inquit magis? cui usq ad
ersus incommoda simpliciter
ans anp fuso

Dicit mihi offellus dignorat

Siquando libere potare
bant antiqui i. sine archiposia
principe uidelicet bibendi
non seruabat sed statim ut
uolebat prior uinum petebat
ebat magistram se facere
pam

At rogata ceres ut pseue
ac infructib. ra uersu esten
tur.

Quantum instrum comedere
parcum minus habeo

ORDO uerborum eius
ut huc nouus incola offellus
ulit nos ille apropria here
ere cetera pp. remes indicta
ab. uerbis ostendit nullum
rium heredem semper offellus
i iste qui se umbrenus dicit
t ut conici potest agros
rum habebat

Templa ruunt antiqua deum, cur impiobe care
Non aliquid patriae tanto emoeuris acerruo.
Nu nimirum tibi recte semper erunt res.
Magnus posthac inimicis ri sus: uterque
Ad casus dubios fida sibi certus. hic qui
Pluribus assuerit mentem corpusque superbum.
Neque contentus parue metuensque futuri
In pace ut sapiens aptaret idonea bello.
Quo magis his credas. puerum hunc ego paruus offellum
Integris opibus nouum nonlatus usum
Quam nunc accisis undeas. metata magello
Cum pecore et gnatis forte mercede colonum.
Non ego nouum tenere. et dilucet festa
Quequam per holus fumosque cum pede pne.
At mihi si longum post tempus uenerat hospes.
Sine operum uacuo gratus conuiua pimbrem
Vicinus. bene erat non piseibus urbe petitis.
Sed pullo atque hedo. tum pensilis uua secundas
Et nix ornabat mensas cum duplice ficu.
Post hoc ludus erat culpa potare magistra
Cum uenerata ceres ita cudmo surgere. ait.
Explicuit uino contracte seria frontis.
Euiat atque nouos moueat fortuna tumultus.
Quantum hinc imminuat. quantum aut ego paruus aut uos
Puerum nutrisis. ut huic nouus incola uenit.
Nam propriae telluris herum natura neque illum